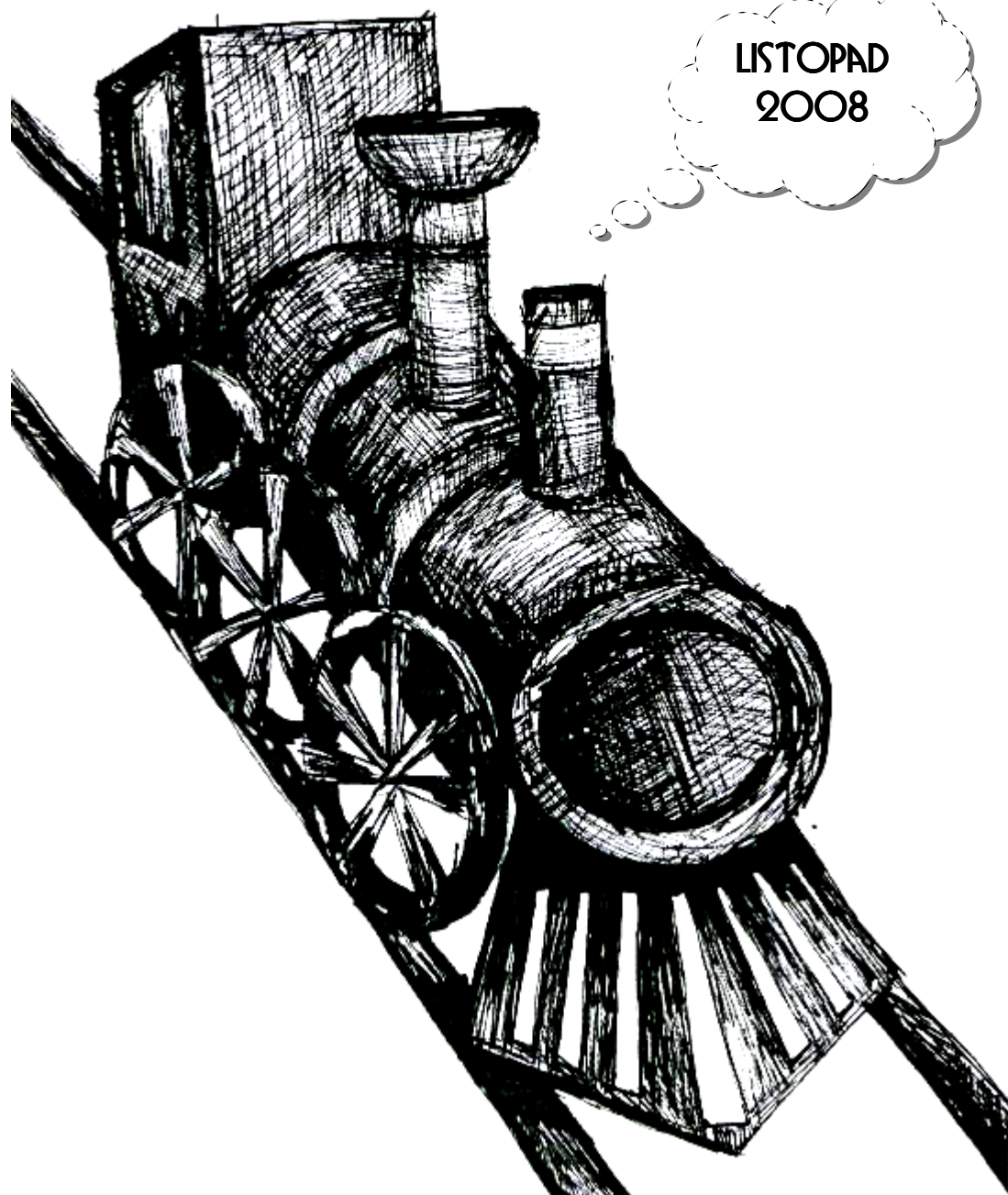

VAGÓNEK

LISTOPAD
2008

Úvodní slůvko

Milí mladí, prožíváme dušičkový čas. Čas zamyšlení, svící, modliteb za zemřelé. Modlitby za zemřelé patří k nejstarším modlitbám. Papež Benedikt XVI. připomíná: „Je zapotřebí rozvinout evangelizaci smrti a věčného života.“ Co tím myslí? Nebát světa ukázat, že smrt je součástí důstojného lidského života. Na smrt je potřeba se připravovat, smrt je potřeba přijímat jako bránu do setrvání ve věčnosti. Jde o přechod z času do místa, bez času – místa věčného. Do místa věčného však může přijít pouze duše čistá. Člověk s čistým rejstříkem. Milosrdenství Boží nechce nikdy zahrnout člověka. Je zde možnost očišťování. Vztah lásky trvá navždy, proto jsou naše modlitby tolik potřebné.

Určitě jste si všimli, že při každé mši svaté se církev modlí za zemřelé. V modlitbě církve - v breviáři - každý večer v přímlovkách vzpomíná na zemřelé. Kolik lidí už před námi umřelo a možná právě oni čekají na tvou modlitbu, na tvou oběť. Je málo vyzrálé dívat se na odpustky pohledem vykonaných skutků. Jde o vztah lásky k druhému člověku. Mě přece není jedno, že daný človíček není u Boha. Láska Boží mě hrne k takovému skutku. Až jednou umřeme sami, možná zrovna my budeme potřebovat takovou pomoc od druhých.

Nebojme se nově vytvářet, budovat kulturu v horizontu otázek posledních chvil života člověka. Je třeba nově objevit sílu společných modliteb u umírajícího člověka. Naučit se zapálit hromničku. Setkávat se a posilovat naději na věčný život. V jedné vesnici na Slovensku umřel mladý člověk. Večer jsme procházeli okolo kostela a přicházeli mladí lidé se svícemi.

Nerozuměli jsme tomu. Po zeptání se, co se bude dít, odpověď zněla: scházíme se každý večer u kostela ke společné modlitbě za našeho zemřelého kamaráda.

V té chvíli jsem si uvědomil víru těch mladých lidí. Touhu zachránit duši mladého přítele, touhu prosit o Boží milosrdenství. A překvapila mě nebojácnost těch mladých. Nestyděli se veřejně vyznat svou víru. Vnímám, že dnes je to potřeba mnohem více než kdy jindy.

Na Středisku jsme prožili první setkání animátorů I. - 33 mladých toužebně sloužících lidí. Duchovně jsme posílili život z víry na nočním bdění. Přijelo 25 lidiček, mnozí vydrželi bdít do ranních hodin. Díky za modlitby a oběti. Další noční bdění bude v adventu. Škola partnerství praská ve švech. Animátoři II. se dali dohromady po prázdninách a zakoušeli praktický život ve společenství. Naše novinka – *tvořivý víkend* - absolvovalo 15 lidiček. Měl úspěch ve své kreativnosti. Vypadá to tedy tak, že další rok budeme pokračovat. Máte se na co těšit!

Co nás čeká? Druhé kolo formačních víkendů našich skupin a na závěr listopadu taneční víkend, kde se můžeš přihlásit. V děkanátech se scházejí animátoři farností pod vedením zástupců za děkanát a kaplanů pro mládež. Jim patří velké Díky za službu, modlitbu a čas. V tom všem, co mají na krku, to mnohdy není jednoduché. Važte si toho, buďte jim oporou a v modlitbách jim posílejte velkou dávku vytrvalosti a trpělivosti. Kdo nevíš a chceš pomoci v šíření evangelia a života z víry, kontaktuj se na kaplany pro mládež a oni tě nasměrují. Anima luventutis má novou

účetní - Janu Škrobánkovou...určitě se vám představí.

Zimní čas nám dává možnost být více s knihou, zastavit se s tužkou v ruce, ubrat sezení u PC a více se věnovat modlitbě a rozjímání. Přemýšlej o tom a využij ročního období. V roce sv. Pavla, který

prožíváme, si můžeš třeba přechíst postupně všechny jeho listy.

Všem, kdo budete tyto řádky číst, žehnám. Při mši svaté v pondělí ráno na vás myslím a prosím Pána o potřebné dary a milosti do života ve službě evangelia.

Váš o. Kamilos

Liturgický kalendář

LISTOPAD 2008

- 01.11. 2008** 1. čtení: Zj 7,2-4.9-14 Žalm: Zl 24(23) Evangelium: Mt 5,1-12a
- 02.11. 2008** 1. čtení: Mdr 3,1-9 Žalm: Zl 116 2. čtení: Rim 8,14-23
Evangelium: Mt 25,31-46
- 03.11. 2008** 1. čtení: Flp 2,1-4 Žalm: Zl 131 Evangelium: Lk 14,12-14
- 04.11. 2008** 1. čtení: Flp 2,5-11 Žalm: Zl 22 Evangelium: Lk 14,15-24
- 05.11. 2008** 1. čtení: Flp 2,12-18 Žalm: Zl 27 Evangelium: Lk 14,25-33
- 06.11. 2008** 1. čtení: Flp 3,3-8a Žalm: Zl 105 Evangelium: Lk 15,1-10
- 07.11. 2008** 1. čtení: Flp 3,17-4,1 Žalm: Zl 122 Evangelium: Lk 16,1-8
- 08.11. 2008** 1. čtení: Flp 4,10-19 Žalm: Zl 112 Evangelium: Lk 16,9-15
- 09.11. 2008** 1. čtení: Ez 47,1-2.8-9.12 Žalm: Zl 46(45) 2. čtení: 1Kor 3,9c-11.16-17
Evangelium: Jan 2,13-22
- 10.11. 2008** 1. čtení: Tit 1,1-9 Žalm: Zl 24 Evangelium: Lk 17,1-6
- 11.11. 2008** 1. čtení: Tit 2,1-8.11-14 Žalm: Zl 37 Evangelium: Lk 17,7-10
- 12.11. 2008** 1. čtení: Tit 3,1-7 Žalm: Zl 23 Evangelium: Lk 17,11-19
- 13.11. 2008** 1. čtení: Kol 3,12-17 Žalm: Zl 103 Evangelium: Mt 25,31-46
- 14.11. 2008** 1. čtení: Nm 21,4b-9 Žalm: Zl 78(77) Evangelium: Jan 3,13-17
- 15.11. 2008** 1. čtení: Zid 5,7-9 Žalm: Zl 31 Evangelium: Jan 19,25-27
- 16.11. 2008** 1. čtení: Pr 31,10-13.19-20.30-31 Žalm: Zl 128(157) 2. čtení: 1Sol 5,1-6
Evangelium: Mt 25,14-30
- 17.11. 2008** 1. čtení: Zj 1,1-4;2,1-5a Žalm: Zl 1 Evangelium: Lk 18,35-43
- 18.11. 2008** 1. čtení: Zj 3,1-6.14-22 Žalm: Zl 15 Evangelium: Lk 19,1-10
- 19.11. 2008** 1. čtení: Zj 3,1-6.14-22 Žalm: Zl 15 Evangelium: Lk 19,1-10
- 20.11. 2008** 1. čtení: Zj 5,1-10 Žalm: Zl 149 Evangelium: Lk 19,41-44
- 21.11. 2008** 1. čtení: Zj 10,8-11 Žalm: Zl 119 Evangelium: Lk 19,45-48
- 22.11. 2008** 1. čtení: Zj 11,4-12 Žalm: Zl 144 Evangelium: Lk 20,27-40
- 23.11. 2008** 1. čtení: Ez 34,11-12.15-17 Žalm: Zl 23(22) 2. čtení: 1Kor 15,20-26.28
Evangelium: Mt 25,31-46
- 24.11. 2008** 1. čtení: Zj 14,1-3.4b-5 Žalm: Zl 24 Evangelium: Lk 21,1-4
- 25.11. 2008** 1. čtení: Zj 14,14-20 Žalm: Zl 96 Evangelium: Lk 21,5-11
- 26.11. 2008** 1. čtení: Zj 15,1-4 Žalm: Zl 98 Evangelium: Lk 21,12-19

- 27.11. 2008** 1. čtení: Zj 18,1-2.21-23;19,1-3.9a **Žalm: Zl 100** **Evangelium: Lk 21,20-28**
28.11. 2008 1. čtení: Zj 20,1-4.11-21,2 **Žalm: 1Kron 84** **Evangelium: Lk 21,29-33**
29.11. 2008 1. čtení: Zj 22,1-7 **Žalm: Zl 95** **Evangelium: Lk 21,34-36**
30.11. 2008 1. čtení: Iz 63,16b-17.19b;64,2b-7 **Žalm: Zl 80** 2. čtení: 1Kor 1,3-9
Evangelium: Mk 13,33-37

Svátky a slavnosti

❖ 01.11. Slavnost Všech Svatých	❖ 17.11. Státní svátek – Den boje za svobodu a demokracii
❖ 02.11. Památka na všechny věrné zemřelé	❖ 18.11. Posvěcení římských basilik sv.Petra a Pavla
❖ 09.11. Sv. posvěcení Lateránské basiliky	❖ 21.11. Zasvěcení Panny Marie
❖ 13.11. Svátek sv. Anežky České	❖ 30.11. Svátek sv. Ondřeje

Ze života V.I.P.

Návrat ztracené kočky...

To bylo jednoho krásného dne, slunce nesvítlo a podzimní mlha zalézala do kostí. Všichni byli naplnění očekáváním, že dnes už to konečně přijde, že dnes už konečně přijde to velké NĚCO. A tu ... před farou zaparkovalo bílé auto a z něj vystoupila Kasia... ale to velké „něco“ s sebou nepřivezla.

Abych Vám přiblížila naši situaci v týmu. Žijeme si tu vcelku spokojeně, nic vlastně nechybí, ani nepřebývá... Ale přece je v nás takové malé prázdno. Takové docela malilinkaté prázdno, na které si mnohdy ani nevzpomeneme. Ale je tu a hledá v nás a tu a tam se připomene jako droboučké bodnutí špendlíkem někde pod hrudní kostí. To naše malilinkaté prázdno má právě zaplnit něco, na co všichni čekáme. Jak to „něco“ vypadá, jsme dlouhou dobu nevěděli, ale přišlo samo, nečekaně, dostalo reálný tvar a rozměr a dokonce i své jméno. To jméno se sice trochu mění, podle toho, kdo jej právě vyslovuje, ale tvar a rozměr je neměnný, podobající se tříměsíční, trochu obtloustlé mourovaté kočce se zrzavými chomáčky za oušky. Každý na ní volá trošičku jinak. Kasia poněkud fádne „čičo“, otec Kamil ji říká prostě „kočka“, avšak je to právě on, kdo se jí ujal až téměř otcovsky. Lenčino oslovení by se mohlo klidně zařadit do slovníku zamilovaných dvojic. David ten se ve společnosti o tom zvířeti nijak moc nezmiňuje, ale jednou byl přistižen, jak kočku drbe za ušima a říká – a teď budu citovat – „ Ty jsi ale mazlík, že?“. Snad jen otec Klement hovoří o naší Micce jako o svačince, ale jeho názory nebudou brány v potaz.

Je to zajímavé, ale to velké „něco“, na které jsme všichni čekali, dostalo tvar obyčejné kočky domácí, která pouze svým bytím navodila na celé faře atmosféru domova. (Zkuste si někdy vrnící číu přiložit k uchu a pochopíte). Ta kočka vlastně není úplně obyčejná, má jednu zvláštnost – vytratí se z naší fary a po měsíci se zase vrátí, několik dní pobude a pak zase jde potěšit někoho o dům dál. A toto umí jenom chytré kočky z Pražské.

Leňa

Představujeme

Po usilovném hledání a množství modliteb nám Pán poslal milou spolupracovnici, která bude zastávat **účetní** povinnosti našeho sdružení ANIMA IUVENTUTIS. Jmenuje se **Jana Škrobánková** a vy „starší“ si ji jistě pamatujete z akcí ve Staré Vsi. Dva roky již věrně stojí po boku svého manžela Petra. V letošním školním roce finišuje svá vysokoškolská studia na ekonomické fakultě v Ostravě. Za sebou má již „účetní“ pracovní zkušenost v soukromé firmě, takže Anima bude v těch správných rukách! =)

Prosíme o modlitbu za její práci, studium i rodinu.

Akce na Středisku

PoVelehradské setkání

Staroveský deník, datum: 19.9.2008, čas: 19:00

„Tichá voda břehy mele“ - toto pořekadlo vskutku vystihuje nenápadnou faru s nápadnou pověstí. Na této téměř celosvětově známé faře se totiž od pátečního večera do nedělního poledne děly věci všední (snídaně, oběd, večeře), avšak hlavně věci nevšední až nevidané. A co že to bylo za slávu? To si jen naši drazí týmáci řekli, že by nebylo marné uspořádat povelehradské setkání. A stalo se. Před 19. hodinou zde byla horda mladých, nebo spíše kupka mladých poutníků, kteří putovali v červenci pěšky, dvojkolmo, čtyřkolmo či vícekolmo na setkání české a slovenské mládeže na Velehradě.

Jakmile odbyla na staroveské kostelní věži 19. hodina, začala probíhat registrace, které se se vši odvahou chopily naše úžasné týmačky Kasia s Leňou. Po registraci následovalo prostření stolu na večeři, které však předcházela nečekaná návštěva papeže Benedikta (o. Klementa), který promluvil k nám mladým své poselství a také nám stále žehnal :-). Po večeři jsme se uklidili do kostela, kde proběhla zajímavá prezentace poutníků ze Sydney, následována večerní modlitbou, skládající se z poselství svatého otce, prokládaného krásnými písněmi a modlitbami. Role svatého otce jsem se úspěšně zhostil já spolu s naší vzácnou a nenahraditelnou Kasiou, která mimochodem hostila na faře spolu s Leňou dvě stejnojmenné kočky. Takže už tady byly Kasia týmačka, Kasia kočka a Leňa týmačka, Leňa kočka. Ale to jsem trochu odbočil. Po modlitbě již byl čas na pohádku a šlo se spát.

Staroveský deník, datum: Den druhý, čas: jitra, poledne a večer

Bum, bum, bum se ozývalo napříč celým vagónem. Po úvodním zděšení nás uklidnil líbezný hlas: „Vstávat, za chvíli je mše“. Tak jsme hlemýždím krokem rychle vyskákali z kupčeka a běželi slavit mši svatou. Po mši následovalo nasycení žaludků a následně katecheze o. Romana, který nám podal vskutku úžasné kázání na téma „Cesty sv. Pavla“. Tato katecheze byla zajímavá tím, že občasná ospalost byla střídána soustředěným bděním, zvláště u aktivitky, kdy jsme měli jít ven a vzít první na co narazíme a co nás osloví. Auto jsem brát nechtěl, protože by to mohlo být trochu problematické, a tak jsem nakonec skončil u žlutého listu. Většina přinesla jakousi trávu včetně plodů země (fazole), avšak objevily se i exempláře jako reflektor s nastavitelnou hlavou, nebo živá

kočka. Po svačince nás čekal úkol misionářský a mučednický zároveň. Následovala totiž křížová cesta se skutečně velkým křížem, který jsme nesli do sousední vesnice Košatky. Naštěstí celá váha kříže nepadla na jednoho člověka, ale nést kříž pomáhalo dalších 5, 6 a ke konci snad i 8 z nás. Po tomto mučednickém výkonu jsme absolvovali v Košatce po vzoru sv. Pavla misie. Dostali jsme za úkol nabízet pozvání na koncert bluesrockových skupin, který se konal ve Vsi v místní pálenici, spolu s přáníčky, které jsme předtím v blahém teple fary vytvořili. Naše přáníčka byla díla vskutku mělecká. Uvnitř si lidé mohli přečíst biblický verš, který jsme si vybrali a na přední stranu jsme nakreslili obrázek hodný misii. Jako správní misionáři jsme se napřed pomodlili a pak vyrazili do terénu. Objevily se reakce od neotevření dveří až po vyslechnutí s konstatováním, že tady v tomhle domě už byla. Někde jsme přece jen procedili s námahou. Zážitek úchvatný.

nějaká skupinka však přáníčka větší či menší to byl vskutku Následoval oběd, který byl posunut až na 16.

radostný pochod na kvůli misiím

hodinu. Zimu a hlad tedy vystřídal teplo fary a jídlo :-). Po siestě jsme se pomalu začali sbíhat na již zmíněný koncert skupiny K.W.K & Khýr brothers band, kteří nám u některých písní pořádně provětrali sluchové ústrojí. Na koncertě bylo k dispozici občerstvení v podobě kofoly, oplatků a dokonce i párků v rohlíku. A ty ceny, no nekupte to :-). Najednou se však čas zbláznil, tak jsme tedy vyrazili na faru a udělali pápá do dalšího dne.

Staroveský deník, datum: Den Páně, čas: jitro, poledne

Ranní vstávání tentokrát nebylo tak dramatické a my se s úsilím vykolébali z kupéček na faru, kde následovala ranní modlitba. Pak jsme ve skupince porozjímalí Boží slovo a běželi opět slavit (mši svatou samozřejmě). Po krásné mši, kterou zdobily dary země a taky traktory, ty se ale do kostela nevešly, se venku rozdávaly housky....a zdarma!!!. Tak jsme samozřejmě ze slušnosti neodmítli :-). A byla tu ta dlouho očekávaná hodina polední, čili obědní. Před obědem se ještě ukázal náš posel až z Austrálie – klokanice Leňa a její adpotovaný lenochod Syd. Oba nás provázeli po celý víkend a tentokrát se objevili u příležitosti poděkování našim skvělým kuchařkám. A bylo to tu. Všichni začali odjíždět a na faře se rozhostilo nezvyklé ticho, věřím že ne nadlouho :-)

Peťa

Noví Odvážlivci – Animátoři I.

Páteční odpoledne bylo ve znamení očekávání něčeho nového, rozhodně jsem však neměla ani tuchu, že to nové mě až tak naplní. Chlapci z naší farnosti o tom už mnoho nabásnili, ale zažít něco takového na vlastní kůži je nade vše. Když jsme odlepovali kukadla od upršeného okna auta s nesmělým úmyslem vstoupit na posvátnou půdu staroveskou, příchod Lenči, duchovní matky všeho animátorstva, nás v tomto záměru pevně utvrdil. Obhlídli jsme si místní ubytovací raritu, zatuchlý vagón, umístěný na opravdových kolejích. Po mši dorazili ostatní účastníci a společně jsme ukojili naše hladné žaludky. Absolvovali jsme samozřejmě seznamovací hry, někteří šikulové dokonce stačili vstřebat přes dvacet jmen. Po počátečním otrkání do nás ještě klavirovali

nutné informace o zákazu konzumace návykových látek a doporučené hodině ulehání ke spánku. Laskaví týmáci nás zkrátka uvedli do chodu místního společenství – tzn. Nehrát kalčo po večerke!;o) Den jsme zakončili radostnou zvěstí, kdy jsme objasnili, jak jsme přišli k touze stát se animátorem. Tato naše sdělení jsme odevzdali Bohu při večerní adoraci. Ráno nás probudila ze sna Davidova hra na kytaru a libý zpěv. Vzpomínám si, jak jsem se vztekala, co v takovýchto ranních hodinách pohledávám venku. Naše zraky přesto nadále zůstaly zastřeny, ale za chůze ruku v ruce, kdy jsme se vinuli klopýtaje o patníky směrem k parku u místního zámku, kde jsme se modlili za šíření pokoje, pro což se máme stát nástrojem my, animátoři. Celou sobotu jsme věnovali poznání sebe sama.

Pod vedením jsme zkoumali, jestli vlastnostmi úspěšného k závěru, že stačí nadšení. K večeru nám ztotožnit s jednou ze osobností a s ní scénku prezentující náš Přihlížející byli svědky

mužských autorit, flegmatického vyučování dějepisu, hlasového vystoupení sangviniků a melancholicky „ubečeného“ pohřbu. Na večerních chválách jsme dali průchod své radosti z uplynulého dne. Neděli jsme věnovali za občasného úklidu otázce, co pro nás znamená tento den. Přišli jsme na to, že tato část týdne neztrácí svůj sváteční punc hned po odchodu z kostela, ale láska a zájem o rodinu má s námi setrvat až do večera. Po nedělní mši se připlížil okamžik posledního společného konzumování potravy. Začali jsme se navracet ke svým rodinám, abychom čerstvě nabyté pravdy uvedli v činy. Už aby tu byl další společný víkend v listopadu!

psycholožky Verunky jsme obdařeni animátora. Došli jsme obyčejná chuť a bylo dopřáno se skupin charakteru následně sehrát temperament. cholerické hádky dvou

animátorka

Vzpomínka na actlv8

ColActlv8

(pokračování z minulého čísla Vagónku)

O. Angel vyhlásil večer ve znamení "Questions and answers", zkrátka každý mohl anonymně podat na lístku dotaz, na cokoliv chtěl. Povídání se protáhlo do večerních hodin a za sebe můžu říci, že bych poslouchal do rána. Jedno téma zajímavější než druhé, chvíli úsměvné, někdy vážnější, ale každé nesmírně obohacující.

Pro velký úspěch se „Q&A“ opakovaly další den. To jsme již měli Velehrad téměř za okny a tak nebylo kam spěchat. Samozřejmě jsme se museli rozloučit s tetou. Byl jsem vybrán (odměnu, nebo za trest??), abych paní domácí předal kytici růží. Abych řekl pravdu, moc mne to netěšilo. Uvažoval jsem, jestli nemám zbavit růže trnů, či dávat pugét vůbec tetičce do ruky. Ještě řeknu něco špatně a trny mi skončí v hlavě. Zpočátku kytici nechtěla, ale když jsem řekl, že je to krásná výzdoba do kostela, s radostí růže přijala (Ta radost zase nešla až tak vidět, ale věřím, že tam byla). A pak už jsme šlapali dál. Opět si na nás vzpomněl déšť. Po dobrém obědě, kdy jsme uschli a v teplé pizzerie si vychutnávali odpočinek, jsme ještě nemohli tušit, co přijde na Velehradě. Ale to už

všichni znáte, „slejšák“ a rozbahněné pole. Ale započítal jsem to k pouti a oběti za daný úmysl a tak jsem se přes tuto nepohodu celkem snadno přenesl.

Co říci o Activ8u? Krásný, povzbuzující, povedený. Tři dny strávené ve společnosti Boha a skvělých lidí. Pátek mne zaujal krásným počasím, „Supermáriem“, jak nazval můj kamarád „ulítlého“ slováka, který vedl na pódiu ukazovací písničky a pak mne také dostal koncertem Sonicfloodu. Známe „worship“ písně v podání této americké skupiny jsem si vyloženě užíval. Ušima i srdcem. Myslím si, že koncert byl pěkně vyvážený. Mohl jsem si „zapařit“, ale také se ztišit sám v sobě k modlitbě. Ještě dlouho mi pak v mysli

zněla slova „Here I am to mne začala kterou jsem zažil poprvé. slunečný den byly nálady a úsměvů na Odpoledne jsem strávil na Okultismus a esoterika, mými přáteli. A musím Proto se také já připojuji budete mít někdy

worship...“Sobota pro řeckokatolickou mši, Dopolodní program a kombinací pohodové tvářích mladých. přednášce o. Kodeta – tolik doporučované uznat, že ne zbytečně. s doporučením, pokud příležitost si otce

Kodeta a toto povídání poslechnout. Večerní vigilie byla pro mne silným zážitkem. Svíčky, které jakoby zrcadlily hvězdy na nebi a zároveň svým množstvím dávaly znát, že je hodně nás mladých, kteří patří Kristu, úžasně umocňovaly celkovou atmosféru večerních chval, svědectví a modlitby. Moc se mi líbil volný program, který pokračoval po vigilií. Možnost adorace, či strávení času s duchem svatým při zpívání písní chval byla natolik lákavá, že ani já jsem neodolal. To jsem ještě netušil, jak se mi mé ponocování nevyplatí. Protože jsme se měli další den, tedy v neděli, vrátet domů opět na kolech a to za jediný den, věděl jsem, že nejít spát by byla šílenost. Do spacáku jsem se dostal asi o třetí hodině ranní, ale přestože do „jitřní“ mše svaté zbývala hodina, chtěl jsem si aspoň trochu odpočinout. Po nastavení budíku na čtvrtou hodinu jsem usnul...a zaspal. Proto vám neřeknu, jaké dojmy na mne udělala jitřní. Můžu vám popovídat, co se mi zdálo, ale to zase někdy jindy. Co na závěr??

Díky cyklopouti se mnohem více upevnil náš frýdecko-místecký kolektiv, také svaly na těle a vztah s Bohem. Activ8 byl opravdu pestrý, jak na chvíli krásné, tak také na ty méně příjemné. Ale ani škaredé počasí nezastavilo tisíce mladých, aby se na Velehradu sešlo. A myslím si, že i za to nás Pán odměnil svým požehnáním v podobě krásného počasí a setkání, které bylo plné ducha svatého. Určitě jej z paměti ani ze srdce nevymažu a rád se budu ohlížet: -D Jistě, nadšení a euforie ze setkání opadne, ale nové zkušenosti a duchovní obohacení zůstane v nás, pokud se budeme snažit, a z tohoto pak můžeme čerpat sílu. Na konec bych chtěl poděkovat všem organizátorům, že Activ8 pro nás, účastníky, tak pěkně připravili a také velké díky Pánu, že je nás, mladých, stále více, kteří chceme jít za Bohem a svým životem dávat příklad lidem, kteří jej neznají. A také svým postojem bojovat proti zmatenosti a chaosu, který nás mnohdy obklopuje. Jak to již bylo krásně řečeno, byt světem světa a solí země.

Filip

Potkáme své blízké i po smrti ?

„Znovu se sejdemé!“

Poznáme po smrti v Bohu své blízké? Nebo už nebudou existovat žádné osobní lidské vztahy? Křesťanská víra nám dává oprávněnou naději, že se ve smrti znovu s našimi milovanými shledáme. Budeme s nimi prožívat společenství.

Vzkazy domů před popravou

Uvěznění příslušníci odboje za 2. světové války psali z vězení krátce před popravou svým ženám a dětem: „Znovu se setkáme.“ Láska je silnější než smrt. Smrt ji nemůže zničit. Ve smrti nevypadáváme z milující Boží náruče. Nevypadáváme ani z lásky svých blízkých. Smrtí naše láska k druhému člověku dostává nový rozměr!

Nemáme přesnou představu

Nedokážeme si zcela jasně představit, jaké to setkání u Boha bude. Jistě to nebude jako setkání třídy všechno se stalo. slova. Ale všechno Naznačuje to nevidělo, co ucho všechno Bůh uchováme osobní nebude zatemňován našimi chybami a slabostmi.

po třiceti letech, kde se jen pořád vypráví, co Bude to spíše setkání a sjednocení bez přílišných to, po čem jsme v lásce toužili, dojde naplnění. apoštol v prvním listu Korinťanům: „Co oko neslyšelo a nač člověk nikdy ani nepomyslel, to připravil těm, kdo ho milují“ (1 Kor 2,9). I po smrti si vztah k těm, které jsme milovali. Náš vztah už

Setkání s někým, kdo nám uškodil?

Možná máme strach, že se v nebi setkáme hluboce zranil nebo s kým jsme byli v Ale můžeme důvěřovat tomu, že tito lidé proměnění. Máme naději, že setkání bude A láska k těm, kteří jsou nám tady na zemi k druhým nikterak neumenší. Naopak se znásobí.

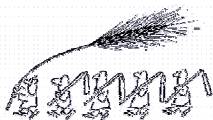

s někým, kdo nás neustálém konfliktu. budou od základu jiné než na zemi. nejbližší, se láskou

www.vira.cz

Upozorňujeme všechny členy občanského sdružení ANIMA IUVENTUTIS, že je potřeba **do konce února 2009** uhradit členský příspěvek **40 Kč** na rok **2009**. Stejně tak nabízíme možnost stát se členy našeho sdružení všem těm, kteří ještě nejsou. Z členství plynou výhody, zejména v nižších cenách za účast na akcích, víkendovkách a táborech pořádaných sdružením AI.

Akce pro vás

Kurzy animátorů

A 1. 7.-9.11. 2008
A II. 21.-23.11. 2008

Stará Ves n/O.

V pořadí druhá setkání mají v listopadu na programu Animátoři „jedničky“ i „dvojky“. Jako vždy se setkáváme na faře ve Staré Vsi nad Ondřejnicí v pátek v 19h.

Škola partnerství

14.-16.11. 2008

Stará Ves n/O.

Další zajímavá témata čekají na ty, kteří se rozhodli absolvovat Školu partnerství. Mladé páry i jednotlivci poznávají krásy i těžkosti vztahu mezi mužem a ženou. Zkušení hosté se jim pokusí přiblížit život v manželství.

Taneční víkend

28.-30.11. 2008

Stará Ves n/O.

Zveme všechny od 16 let, kteří se chtějí přiučit novým tanečním kracím v oblasti standardních tanců. Přitanci k nám a věř, že z víkendu odejdeš jako „král parketů“! S sebou si vem spacák, osobní potřeby, pohodlné taneční boty a něco dobrého do kuchyně =) Cena: 300Kč/250Kč pro členy AI. Hlásit se můžeš na mailu: stara.ves@razdva.cz nebo 558 669 413, popř. 731 625 718. Těšíme se na Tebe!

signály.cz

Jsi už zaregistrován/a a chceš autorizovat? Na Středisku ve Staré Vsi je ti k dispozici Kasia a na DCM v Ostravě Petia.

VEČER MLADÝCH

ve středu 19. 11. 2008

Poslední listopadovou středu zavzpomínáme s poutníky z naší diecéze, kteří se letos v červenci účastnili světových dnů mládeže v Sydney. Podělí se s námi o zážitky ze setkání se svatým Otcem a z cest po Austrálii.

Začínáme v 18h mší svatou v kapli na biskupství. Končíme kolem 21:30. Máš možnost přijít už v 17:00 hodin posedět v našem baru u kávy, čaje a něčeho dobrého a při poslechu pohodové muziky. Můžeš si také popovídat s knězem o svých problémech či svém hříchu.

Diecézní centrum mládeže, Kostelní nám. 1, Ostrava, tel.: 596 116 522, kl. 238, email: dcem@dcg.cz,
Pořádá DCM ve spolupráci s občanským sdružením ANIMA IUVENTUTIS. - Podpořeno grantem MSMT ČR

Taky na ni čekáš?

Chceš se o letošním adventu plněji připravit na příchod Krista?

Pak je tu pro Tebe ...

Adventní duchovní obnova

od 12.-14.12.2008

na Diecézním středisku mládeže ve **Staré Vsi n/O.**

Začátek v 19:00 hod.

Od 16 let!

S sebou: věci osobní potřeby, přezůvky,

spacák, něco dobrého do kuchyně...

Cena: 250,- / 230,- (členové Občanského sdružení ANIMA IUVENTUTIS)

Přihlášky: Diecézní středisko mládeže Stará Ves nad Ondřejnicí, Farní 10, 739 23

e-mail: stara.ves@rasdva.cz tel: 558 669 413, mob.: 731 625 718

<http://dcem.dcg.cz/> Přihlášky posílejte do 10.12.2008!!!!!!!!!!!!

Pořádá Občanské sdružení **ANIMA IUVENTUTIS**.
Podpořeno grantem MŠMT ČR.

Keep smiling.

☺ Smrtelník se ptá sv. Petra: „Sv. Petře, kolik je milión roků na věčnosti?“ Sv. Petr na to: „Jako jedna vteřina.“ Smrtelník se ptá dál: „A kolik je milión eur na věčnosti?“ Sv. Petr mu odpoví: „Jako jedna koruna.“ Smrtelník: „Sv. Petře, hoď mi, prosím, jednu korunu.“ Sv. Petr: „Vydrž vteřinku...“

☺ Zajíčku, proč máš tak krátké uši? Ale, protože jsem romantik. A kvůli tomu máš krátké uši? No jo, včera jsem zasněně poslouchal, jak krásně zpívá skřivan a přeslechl jsem kombajn.

☺ Jede automobilista, když tu ho předběhne kuře. Automobilista přidá, ale nedokáže jej dohonit, pouze vidí, jak zaběhlo do statku. „Dojede tam a ptá se statkáře, zda je to pravda, že má tak rychlé kuře.“ „Ano, mám, je speciálně vyšlechtěné, aby mělo velká stehýnka“ - „A neprojevuje se to na chuti?“ - „Nevím, ještě jsme žádné nechytili!“

☺ Povídá manžel: „Maruško, kde je ten čaj?“ Manželka se rozčiluje: „Prosím tě, ty nikdy nic nemůžeš najít. Čaj je přece nahoře v lékárnice v dózičce od kakaa s nápisem sůl!“

☺ Potká starší paní na ulici plačícího chlapečka. „Co se ti stalo?“, ptá se ho. „Já jsem se ztratííí!“ „No to nic,“ chlalaholí ho. „A svoji adresu znáš?“ „Znám: Franta zavináč volný tečka cezet.“

☺ Šejk posílá svého syna na studia do Ameriky. Po 14 dnech přijde dopis: „Škola je dobrá. Všichni spolužáci jezdí do školy autobusem, jen já autem!“ Šejk pošle šek na 500.000\$ se vzkazem: „Tak si ten autobus taky kup!“

☺ K doktorovi přijde chlap. Doktor se ho táže na jméno: „P-p-p-petr P-p-p-pokorný.“ „Aha, máte potíže s koktáním?“ „Ne. Koktal otec - a matrikář byl pěkný hlupák.“

Pozor, hodný pes

Uzávěrka příštího čísla: **23.11. 2008**

Vydává: Diecézní centrum mládeže, Kostelní nám.1, 728 02 Ostrava

Redakce: o. Kamil Strak, o. Klement Rečlo, Lenka Kubalová,

Kasia Ciencialová, David Tyleček, Petr Hrtús

Tel.: 596 116 522, kl.238, <http://dcm.doo.cz>

Své příspěvky do Vagónku zasílejte na e-mail: dcm@doo.cz.

Možnost zasílání Vagónku mailem. Kontaktujte nás na výše uvedeném mailu.